

עמ"ת 2455/05/14 - טל עמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 מאי 2014

עמ"ת 2455-05-14 עמר נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון
העורר
נגד
המשיבה
טל עמר
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד אדי נוז

ב"כ המשיבה עו"ד רווית זיכרמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העורר, הועמד לדין בבית משפט השלום לתעבורה באשקלון ובכתב האישום יוחסו לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון תקף ובר תוקף, נהיגה רשלנית, אי ציות לשוטר ונהיגה ללא פוליסת ביטוח.

על פי הנטען בכתב האישום לפני תשע שנים, ביום 13.7.05 פסל בית משפט השלום לתעבורה באשדוד את העורר מנהיגת רכב לתקופה של 3 חודשים.

עוד נטען כי תוקף רישונו פג עוד ביום 12.8.04.

והנה, כך מוסיף כתב האישום, ביום 26.4.14 נתפס העורר נוהג במכוניתו בסמוך לאשקלון, הוא לא ציית להוראת השוטרים לעצור ולאחר שנעצר נלקחה ממנו דגימת אוויר נשוף וריכוז האלכוהול בה נמצא ברמת ריכוז של 360 מק"ג (הרמה המותרת הינה 290 מק"ג).

מלכתחילה ביקשה המדינה לעצור אותו עד תום ההליכים ובהמשך צמצמה בקשתה לכך שיהיה במעצר בית מלא עד לתום ההליכים.

ביהמ"ש קמא החליט ביום 30.4.14 להיעתר לבקשה והורה על מעצר בית מלא של העורר בביתו עד לתום ההליכים.

בפני ערר שהגיש העורר על החלטה זו.

לטענת העורר הוא אמנם אינו מכחיש כי בעת שנהג את הרכב הוא עשה זאת מבלי שבידו רישיון נהיגה וכפועל יוצא מכך גם ללא תעודת ביטוח, אולם, הוא חולק על כך שהייתה זו נהיגה בזמן פסילה כיוון שהחלטת הפסילה (לשלושה חודשים) ניתנה כאמור תשע שנים לפני האירוע הנדון.

בהודעת הערר, וביתר שאת בישיבת היום, נטען כי החלטת מעצר הבית המלא פוגעת קשה ביותר בקיומה של משפחת העורר שכן הוא איננו יכול להתפרנס ולפרנס את בני משפחתו.

בישיבת היום הופיע גיסו, שהוא גם מעבידו, של העורר, ולדבריו הוא מבקש להמשיך ולהעסיקו מדי יום בין השעות 08:00 עד 18:00 ולהתחייב לכך כי בכל אותן השעות לא ינהג העורר ברכב כלשהו.

עוד טוען ב"כ העורר כי האמצעי של מעצר בית מלא נמצא בנסיבות העניין קיצוני יתר על המידה וזאת נוכח כך שקיים ספק לא מבוטל האמנם הייתה אותה נהיגה בזמן פסילת רישיון שיפוטית, שהייתה כאמור לפני תשע שנים.

ב"כ המדינה טוענת כנגדו כי באירוע הנדון, על פי הנטען והמוכח לכאורה, ביצע העורר צבר של עבירות תנועה כמפורט לעיל ובנסיבות הדברים, מעצר הבית המלא אינו אמצעי מידתי להגנת שלום הציבור ממסוכנותו של העורר.

לאחר בחינת הדברים החלטתי לקבל את הערר ולצמצם את היקף מעצר הבית שנקבע בעניינו של העורר.

על פני הדברים, העבירה החמורה ביותר המיוחסת לעורר בכתב האישום הינה הנהיגה בזמן פסילה.

בשלב ראשוני זה, ונוכח העובדות המפורטות בכתב האישום, נותר ספק מסוים בעניין עבירה נטענת זו.

כאמור, העורר נפסל על ידי בית משפט מנהיגה ברכב לתקופה של שלושה חודשים וזאת ב- 13.7.05.

עוד נטען בכתב האישום כי כבר ביום 12.8.04 פקע רישיון הנהיגה שלו.

לאור זאת הטענה כי אותה פסילה, של שלושה חודשים, בשנת 2005 שרירה ועומדת עד עצם היום הזה, תשע שנים לאחר מכן, משום כך שהעורר לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו טעונה בחינה מדוקדקת. זאת לאור העובדה שעל פי הנטען באותו כתב אישום, תשעה חודשים בטרם פסילת הרישיון, ביום 12.8.04 כבר פקע רישיון הנהיגה של העורר.

הדברים ייבחנו בוודאי בהליך העיקרי, אולם סימני השאלה בעניין הם משמעותיים.

העורר אינו חולק כי אכן נהג את הרכב ביום 24.4.14 ללא רישיון נהיגה בר תוקף ואין להקל בכך ראש. אולם, נראה לי כי בנסיבות הדברים נדרשת מידתיות נוספת לבחינת תנאי השחרור בערובה.

אציין כי בעניין זה נדרשים תנאי שחרור בערובה, מעבר לערובה להבטחת התייצבות, שכן המעשים הנוספים המיוחסים לעורר בכתב האישום ודרך אותה נהיגה שהייתה ללא רישיון מלמדים על מסוכנות פוטנציאלית וזאת במיוחד שעה שהדבר מתלווה לעברו התעבורתי של העורר שהינו משמעותי.

באיזון המתחייב החלטתי להשאיר באופן חלקי את תנאי מעצר הבית, אולם זאת בצורה מצומצמת יותר.

בהחלטתי זו אני נסמך גם על התחייבותו של מר איתי וקנין, גיסו ומעבידו של העורר, ועל התחייבותו כפי שנמסרה היום במהלך הדיון.

אשר על כן, אני מחליט לקבל את הערר ולשנות את ההחלטה קמא וזאת כדלהלן:

מעצר הבית של העורר יהיה מדי יום א' עד ה' בין השעות 20:00 ועד למחרת בבוקר בשעה 07:00.

ביום ו' יהיה מעצר הבית החל מהשעה 18:00.

מקום מעצר הבית והפיקוח על מעצר הבית יהיו כמפורט בהחלטת בית המשפט קמא, דהיינו בביתו של העורר בשדרות בפיקוח אשתו או בפיקוח חלופי של מר שמעון טובול.

רכיבי ההחלטה קמא בעניין ההפקדה במזומן וערבות צד ג' של אשת העורר ומר שמעון טובול יישארו בתוקפם, כך גם לעניין הערבות העצמית, איסור היציאה מהארץ והתנאים הנוספים בהחלטה קמא.

בנוסף, וכתנאי לתוקפה של החלטה זו, אני מורה כי מר איתי וקנין יחתום על ערבות עצמית בסכום של ₪ 50,000 וזאת להבטחת התחייבותו המפורטת במכתב שמסר היום לביהמ"ש והמצורף בזאת לתיק ביהמ"ש ובראש ובראשונה על התחייבותו של מר וקנין למנוע בכל דרך שהיא מהעורר לנהוג ברכב בכל שעות היום בהם יהיה העורר בעבודה אצלו, דהיינו מדי יום א' עד ה' בין השעות 08:00 עד 18:00 וביום ו' בין השעות 08:00 עד לשעה 14:00.

מובהר בזאת כי התייצבות העורר למקום העבודה הנ"ל בימים א' עד ו' מדי שבוע גם היא תנאי מתנאי הערבות לשחרורו של העורר.

ניתנה והודעה היום י"ב אייר תשע"ד, 12/05/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא